

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Медиация](#) > [Семейна Медиация](#) > [Семейна Медиация](#) > [Italy](#)

Семейна медиация

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Семейната медиация (*mediazione familiare*) е процес, който може да бъде използван доброволно от съпрузи или партньори, преминаващи през трудности, за разрешаване на техен спор с помощта на един или няколко *професионални медиатори (mediatori)*. Задачата на медиаторите е да улесняват общуването и да помагат на двойките да се справят с емоционалните, материалните и *законовите* аспекти на раздялата (делба на активи, плащания за издръжка, предоставяне на семейното жилище, *срещи и лични отношения с малолетните и непълнолетните деца* и т.н.). Задачата им също така включва да насърчават двойките да постигнат споразумения, които в най-голяма степен отговарят на потребностите на всички членове на семейството.

Като цяло медиацията е уредена със Законодателен указ № 28 от 4 март 2010 г., с измененията към него, по отношение на *прилагането на член 60 от Закон № 69 от 18 юни 2009 г. за медиацията за целите на уреждането на граждански и търговски спорове*.

В този закон е предвидена процедурата за извънсъдебно уреждане на спорове за прехвърляеми права (*diritti disponibili*). По някои от изрично посочените въпроси предварителната медиация е предпоставка за допустимост на документа за образуване на производството.

Що се отнася до семейноправните въпроси, предварителната медиация е *задължителна* само по спорове относно споразумения във връзка със семейни предприятия (т.е. договори, чрез които *собственик на предприятие* прехвърля, изцяло или отчасти, своето *предприятие* на един или повече низходящи).

По всички други семейни спорове медиацията е доброволна.

В производствата за упражняване на родителските права върху децата обаче съдът може да отложи произнасянето на решение, така че съпрузите да се опитат с помощта на експерти да постигнат споразумение чрез медиация, особено по отношение на защитата на неимуществените и имуществените интереси на детето(децата).

Медиацията може да се провежда в рамките на или чрез публични или частни органи, надлежно вписани в регистъра на органите за медиация (*registro degli organismi di mediazione*), който се води от Министерство на правосъдието.

Списъкът с органите за медиация може да бъде намерен на следния [уебсайт](#):

Адвокатите, вписани в италианската адвокатска колегия, са медиатори по право.

В много общини услугите по семейна медиация (*servizi di mediazione familiare*) се предлагат от центровете за семейно консултиране, социалните служби или местните здравни органи.

Подпомаганите преговори (*negoziazione assistita*) са друга процедура, която се различава от медиацията, но която също има за цел извънсъдебното уреждане на спорове. Тя е уредена с Наредба-закон № 132 от 12 септември 2014 г., преобразувана, с измененията към нея, в Закон № 162 от 10 ноември 2014 г.

Подпомаганите преговори представляват споразумение (известно като „споразумение за преговори“ (*convenzione di negoziazione*), чрез което страните се съгласяват да си „сътрудничат добросъвестно за уреждането на спора по взаимно съгласие“. За да е действително, споразумението трябва да бъде сключено в писмена форма, с помощта на един или няколко адвокати, и да се отнася до прехвърляеми права.

За разлика от споразуменията, постигнати чрез медиация, споразуменията, които са резултат на подпомагани преговори, съставляват изпълнително основание. Това означава, че съдебните ипотеки (*ipoteca giudiziale*) за обезпечаване на признати от страните кредити могат да се вписват.

Подобно на медиацията, преговорите може да са задължителни или доброволни.

Подпомаганите преговори по семейноправни въпроси винаги са доброволни.

Законът урежда подпомаганите преговори по въпроси, свързани с раздяла и развод, с цел уреждането на развода или раздялата по взаимно съгласие или изменението на установени преди това условия.

При двойките, които нямат деца, ненавършили пълнолетие (или недееспособни навършили пълнолетие деца), споразумението се изпраща на прокурора към компетентния съд, който, ако не установи нередности, уведомява адвокатите, че няма пречки пред уреждането.

Ако двойките имат деца, ненавършили пълнолетие (или недееспособни навършили пълнолетие деца), споразумението трябва да бъде изпратено на прокуратурата към компетентния съд в срок от 10 дни, за да се провери дали чрез него ще бъдат гарантирани интересите на децата. Ако оценката е положителна, прокурорът го одобрява. В противен случай го изпраща до председателя на съда, който свиква страните в срок от 30 дни.

Постигнатото и одобрено по този начин споразумение заменя разпорежданията за съдебна раздяла или развод, изменя предвидените в тях условия и поражда същите правни последици.

След влизането в сила на Закон № 76 от 20 май 2016 г. страните могат да използват подпомаганите преговори и в случай на прекратяване на гражданскопартньорство между лица от еднакъв пол.

■ Последна актуализация: 03/01/2025

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.